23/01/2021

Ποιά ήταν η αίτια της πτώσεως του ανθρώπου;

/ Ορθόδοξες Προβολές

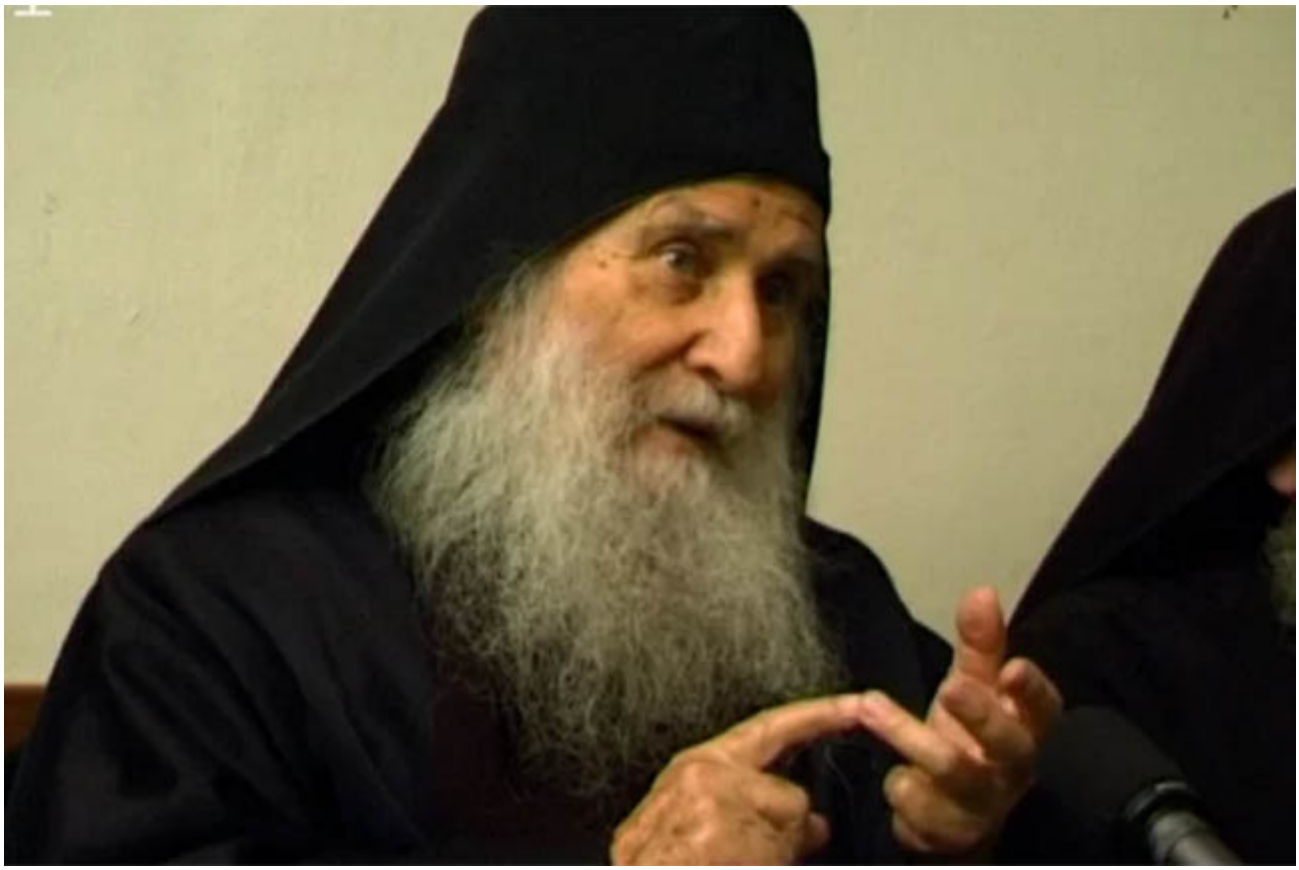

Η πτώση οφειλόταν στην απειρία και απροσεξία του κατασκευασμένου από το Θεό ανθρώπου. Αυτά τον οδήγησαν να αμελήσει και να προδώσει πρακτικά την προσωπική ενότητα και επαφή με το Θεό Πατέρα, πιστεύοντας ότι μπορεί μόνος του να ευδαιμονεί.

Πτώση, λοιπόν, θεωρείται και λέγεται η αποκοπή και αποχώρηση κάθε κτιστής υπάρξεως από την πρώτη αιτία της δημιουργίας, που είναι ο Θεός. Τα σύμπαντα, κατά τη θεία αποκάλυψη, ως αποτελέσματα αιτίας (αιτιατά), δεν μπορούν να υπάρξουν από μόνα τους, αλλά «κατά μετοχή» της θείας ενέργειας και πρόνοιας. Επομένως, αν αποκοπούν από τη συνεκτική δύναμη και ενέργεια του Θεού φθείρονται και νεκρώνονται.

Η αποστασία των όντων από το Θεό επέφερε δύο ισοδύναμες καταστροφές. Η μία είναι η αυθάδεια και αποστασία κατά του πλάστη και κηδεμόνα και η άλλη, η αποκοπή από τη ρίζα της αειζωίας, το Θεό, τη μόνη αιτία της υπάρξεως και συνοχής.

Και στην αγγελική και στην ανθρώπινη φύση το ίδιο σφάλμα προκάλεσε την καταστροφή. Οι άγγελοι από εγωιστική υπεροψία φαντάστηκαν ότι μπορούν χωρίς Θεό να αυτονομηθούν και έχασαν όχι μόνο την αξία, τη θέση και το φωτισμό, αλλά μεταβλήθηκαν στη μορφή, από φωτεινά και υπέρκαλλα πρόσωπα, σε φρικαλέα τέρατα, γεννήτορες της φρίκης και του τρόμου, χωρίς πρόθεση μετάνοιας και επιστροφής.

Ο άνθρωπος, θύμα της διαβολικής κακουργίας, αν και έχασε τη θεοειδή θέση του και εξορίστηκε εδώ στην κοιλάδα του κλαύθμωνος, δε στερήθηκε το ευεργέτημα της μετάνοιας, που μπορεί να τον οδηγήσει στην επιστροφή.

ΓΕΡΩΝ ΙΩΣΗΦ ΒΑΤΟΠΑΙΔΙΝΟΣ

«Συζητήσεις στον Άθωνα», Ψυχωφελή Βατοπαιδινά 13